K O M M U N A L - N Y T T

nr. 20. 10. april 1945.

FØR SEIREN ER VÅR.

Krigen går mot sin slutt. De store nederlag som tyskerne nå lider på vestfronten gjør at alle er klar over at det i høyden kan være spørsmål om uker før Wehrmacht er knekket i Tyskland. Stemningen er derfor høy i dag. Mange vil gjerne ta seiren på forskudd, og samtidig hører en fra flere kanter følgende spørsmål reist: Kan det være nødvendig med mer sabotasje nå? Vi har ofret så meget, både av gode nordmenns liv og av materielle verdier på vår kamp mot okkupasjonsmakten. Kan det være nødvendig å ofre mer, nå som seiren så og si er vunnet? Er det ikke mulig å ta en aldri så liten benveg i innspurten og å la soldatene ved fronten greie det som står igjen, uten at vi påtar oss nye ofre?

Det kan være nødvendig å minne om hvorledes stillingen i virkeligheten er. I Tyskland blir Wehrmacht sikkert og uavvendelig malt i stykker. Men det er intet tegn til kapitulasjon, annet enn av enkeltpersoner og mindre grupper, og den allierte overkommando er da også kommet til det standpunkt at i virkeligheten er det ingen til å kapitulere. Utenom det nazistiske Tyskland er det i dag ikke noe Tyskland, og seiren er ikke vunnet før hele landet er besatt. Nazistene kjemper som den mann som vet at bak fronten venter det ham ikke annet enn galgen.

Hvorledes reagerer tyskerne og deres håndlangere i Norge? Det har vi fått s i de siste månedene. Etter at det i lengre tid ikke hadde funnet sted henrettelser og etter at det siden "Westfalen"-katastrofen ikke var sendt politiske fanger til Tyskland, har en ny terrorbølge nå skyllet over landet. Mange gode nordmenn er blitt myrdet som hevn for militære aksjoner som tyskerne ikke har formådd å avverge, og deportasjonene er gjenopptatt. Under ledelse av morderen Rogstad har N.S. samtidig satt inn en ny hetz-kampanje. Det er kampen om Norge som er innledet. Den kamp om Norge etter at Tyskland er beseiret som Terboven og Quisling med koldt blod forbereder. Det er et bitte lite ledd i denne forberedelse når så mange kommunale tjenestemenn nylig ble avskjediget og en del av dem arrestert.

Det er klart at det norske folk ikke kan se på disse forberedelser uten å gjøre mottrekk.

Vårt svar kan bare være ett: Skjerpet kamp.

Operasjonene mot militære mål må selvsagt fortsette etter de planer som er lagt, uansett hva som hender. Dersom fienden går videre på den linjen han nå er slått inn på, dersom gisler eller politiske fanger blir myrdet eller deportert, vil nye kampmidler og kampformer bli tatt i bruk.

Slik som den militære situasjon er blitt nå, er fienden på ingen måte usårbar. Og han vet det selv. Hans blinde terrorhandlinger er i seg selv et vidnesbyrd om uro og usikkerhet. Vi kjenner hans svake punkter og vi er klar over hvor vi kan ramme ham. Drevet til det ytterste kan vi lett skape en situasjon her i landet som fienden vil angre på at han har fremkalt.

Vi retter derfor i dag en inntrengende apell til alle kommunale lønnstakere: Tro ikke at seiren alt er der. Gjør deg klar til skjerpet kamp. Situasjonen kan hvilken som helst dag bli satt på spissen. Da må vår front være uten brist, som de var det de som falt, som våre sjøfolk, flygere og soldater er det. Hver kvinne og hver mann må være rede til å gjøre sin innsats, sitt offer. Det skylder vi landet og vårt folks framtid. Det skylder vi våre drepte kamerater. Derfor lyser vi ikke fred, men kamp over deres minne.

Fra H. L.

I den senere tid har N. S. fylkesførere flere steder innkalt folk til møter. De er der forelagt erklæringer mot sabotasjen og bolsjevismen, og er blitt stilt overfor valget mellom å skrive under eller å bli betraktet som medansvarlig, med de følger det vil få.

Dette kan vi ikke finne oss i. Det er svikt mot fronten å møte opp. Det er dobbelt svikt å skrive under erklæringer til bruk for N.S. propaganda mot hjemmestyrker som med store offer kjemper for å hindre fienden i å transportere forsterkninger fra Norge til frontene i Tyskland.

Det er likegyldig hvilke trusler som blir brukt. Den dag de som kommer i kamplinjen bøyer unna bare fienden truer, den dag har vi ingen front. Møt ikke opp frivillig. Dermed har du allerede blottet en svakhet som fienden vil vite å utnytte til hardere press. Blir du hentet med makt, skal du nekte å innlate deg i diskusjon med fylkesføreren. Du kan lett komme til å si ting du vil angre eller gjøre din stilling farligere. Skriv selvsagt ikke under noen erklæring. Det er forrederi.

NÅ BEGYNNER ANSETTELSENE ETTER DEM SOM FIKK AVSKJED.

Det er en selvfølge at de lønnstakere som kommer i berøring med disse nyansatte blokadebrytere gjør stillingen så vanskelig som mulig for dem. Som "regnskapssjef" i Aker er ansatt nazisten Goksli, født Kristoffersen, tidligere revisor ved Aker lingningskontor. I denne stilling var han ansatt av ordfører Stenersen mot alle sakkyndiges innstilling. Han har vesentlig beskjeftiget seg med svartebørs istedenfor revisjon. Titelen "regnskapssjef" er ny, idet Smestad, som ble avskjediget etter 48 års tjeneste, hadde titel av "kommunebokholder". I betraktning av herr Goksli's fremragende kvalifikasjoner er lønnen forhøyet fra kr. 11.600.- til kr. 13.500.-.

Som "personalsjef" i Aker er ansatt Oscar Bervell. Han var kontrollør ved Oslo Sporveier og meldte seg inn i N.S. i begynnelsen av 1941. Ble deretter forfremmet til overkontrollør for Sporveiene og Bærumsbanen. Som den svake mann han er, gjorde han ikke annet i denne stillingen enn å heve sin lønn. Titelen "personalsjef" er også her ny. Dierich, som ble avskjediget, hadde titel av "lønnsjef". Bervells kvalifikasjoner er så fremragende at lønnen er forhøyet fra kr. 11.500.- til kr. 13.500.-.

NAVNET SKJEMMER INGEN.

Justisdepartementet meddeler gjennom dagspressen at det er så overbebyrdet med navnesaker at folk må vente et par måneder med å sende inn søknad om å få forandret navn. Derimot meddeler departementet ikke at den sekretær som behandlet disse saker, frk. Moss, er avskjediget, og at en nasist som ingen ting kan, fru Vesla Fiane, er ansatt i hennes sted.

BORT MED SVIKERNE.

Sekretær Abrahamsen ved Oppgjørskontoret i Oslo har nylig holdt fest på kommunens bekostning i Heftyevillaen, Frognerseteren, for sine tyske venner i Reichskommissariatet. I fjor påske var han på høyfjellstur med de samme herrer. - Han var også en av de første og største bidragsytere til bryllupsgave til fedrelandsforrederen, frontkjemper, oppgjørssjef Odd Falkenberg, da denne giftet seg like før påske. Abrahamsen ble ved en kontroll i høst arrestert av det tyske politi fordi han hadde en månedsgammel illegal avis i lomma. Ordføreren og de tyske venner satte seg i svingfor å få ham ut. Han var jo en servil og behagelig mann å samarbeide med for nazistene. Politiet stilte som betingelse at han skulle oppgi hvem han hadde fått avisen fra. For å slippe ut anga han sin egen velgjører, som straks ble arrestert og sitter fremdeles (visstnok helt uskyldig).

Til rettledning for andre svake sjeler gjentar vi det vi den gang skrev i Kommunal-Nytt nr. 7: Vær forsiktig! Pass deg for provokatører! Skulle du likevel være så uheldig å bli tatt med et eksemplar av Kommunal-Nytt eller en annen illegal avis, så angi ikke den du har fått avisen av. Du må ikke la deg skremme av trusler om tortur. Husk at Gestapo ikke bruker tortur så ofte som en i alminnelighet tror, men søker ved falske angivelser og løfter å lokke uttalelser av deg.